

عنوان مقاله:

بررسی صفات کمی رشد دو توده شبدرایرانی تحت تاثیر تلقیح با کود های بیولوژیکی

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار کشاورزی و محیط زیست سالم (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضا اعظمی - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

محمد رضا اردکانی - استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

مسعود گماریان - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک.

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثرات تلقیح دو توده محلی شبدرایرانی با کود های بیولوژیکی شامل سویه های مختلف از باکتری *Rhizobium leguminosarum biovar trifoli* توام با باکتری افزایش دهنده رشد (PGPR) *Pseudomonas putida* بر روی صفات کمی رشد. آزمایشی به صورت فاکتوریل اسپلیت در زمان در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سال 1331 در ایستگاه تحقیقات کشاورزی و دامپرورش شهرستان گلپایگان انجام شد. عوامل اصلی این آزمایش دوتوده محلی شبدر ایرانی بنام هفت چین اصفهان (V2) و هفت چین مرکزی (V1) ، دو سویه باکتری ریزوبیوم Rb-13 و (Rb-3) و تیمار بدون تلقیح با باکتری های ریزوبیوم، و یک سویه باکتری سودوموناس پوتیدا (PS-168) و تیمار بدون تلقیح با باکتری سودوموناس PS-168 بودند. طرح شامل سه تکرار و هر تکرار دارای 12 تیمار بود و در کل چهار چین برداشت شد. سودوموناس به عنوان تنظیم کننده تثبیت نیتروژن در کنار ریزوبیوم بکار برده شد. نتایج حاصله از این تحقیق نشان داد که تلقیح با باکتری های ریزوبیوم و سودوموناس تاثیر معنی داری بر روی شاخص های کمی رشد دارد و باعث افزایش عملکرد علوفه خشک، افزایش ارتفاع ساقه، افزایش میزان نسبت برگ به ساقه می شوند، اما تاثیری بر روی عمق نفوذ ریشه ندارد. همچنین باکتری تنظیم کننده رشد (PGPR) منجر به افزایش صفات کمی رشد در اندام های هوایی گیاه شد به قسمی که در غالب موارد تلقیح توام ریزوبیوم با سودوموناس پوتیدا دارای بیشترین شاخص های رشد و تیمارهای بدون تلقیح (شاهد) کمترین میزان برآورد این صفات را داشتند.

کلمات کلیدی:

شبدر ایرانی، بهره کاری، صفات کمی، کودهای بیولوژیکی و باکتری افزایش دهنده رشد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/190785>

